

když by v dalších vývodech žal. úřadu, týkajících se otázky nástupce dosavadního povinného subjektu, měl býti spatřován pokus o takovéto povšechné zjištění skutkových a právních poměrů, neboť bránila by tomu jednak uvedená již okolnost, že úřad vyšel z bezesporné dosavadní pokojné držby, jednak ta okolnost, že žal. úřad sám klausuluje vývody ty tak, že je zřejmé, že v tomto směru judikovati nechtěl. Z téhož důvodu odpadá i zkoumání dalších námitek stížnosti.

Č. 11.342.

Církevní právo: Organizace evangelické církve ve Východním Slezsku.

(Nález ze dne 9. června 1934 č. 16.364/31.)

Věc: Presbyterium a farní úřad evang. sboru a. v. v Č. T. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vytvoření polské evang. náboženské obce a. v. v Č. T.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem z 20. června 1928 vzala zsp v Opavě se schválením na vědomí vytvoření zvláštní polské evangelické nábož. obce a. v. v Č. T. Výměr, řízený na osp-ou v Č. Těšíně, měl toto znění: »Podáními z 24. září 1925 a z 5. září 1927 zažádal u zdejšího úřadu seniorát augšburské evangelické církve ve Východním Slezsku v Československu v T. ve smyslu dosud platné církevní ústavy pro evangelickou církev ve Východním Slezsku z 9. prosince 1891 č. 4 ř. z. ex 1892 za státní uznání zvláštní polské evangelické náboženské obce a. v. v Č. T. Současně předložil jmenovaný seniorát výkaz jmění a ohraničení projektovaného obvodu této náboženské obce. Podle konaného šetření vytvořila se již tato náboženská obec dne 6. února 1927, a to u příležitosti svěcení provisorní modlitebny v Č. T. a jest tato obec spravována provisorním presbyteriem, a jest také prozatímně postaráno o duchovní správu v této náboženské obci. Zsp bere proto vytvoření této polské evangelické náboženské obce a. v. v Č. T. s právní účinností od 6. února 1927 se schválením na vědomí, dává však současně této obci pokyny, jichž splnění bylo by svého času oznámiti. 1. Ve smyslu příslušných předpisů budiž co nejdříve upraveno zákonné zastoupení nově vytvořené náboženské obce. 2. Budiž postaráno co nejdříve o řádný výkon duchovní správy. 3. Matriky nutno vésti ve smyslu příslušných zákonitých předpisů. 4. Pro konání bohoslužeb budiž zajištěna vhodná místnost. 5. Pokud se týče zaplacení dosavadních kostelních přírážek od 6. února 1927 nutno se dohodnouti se stávající již evangelickou náboženskou obcí a. v. v Č. T. 6. Katastr osob, patřících k nové náboženské obci, budiž co nejdříve podle stavu z 6. února 1927 pořízen. Pokud se týče systemisace místa faráře pro jmenovanou náboženskou obec, budiž obci sděleno, že v této záležitosti bude rozhodnuto na základě zvlášť podané žádosti teprve po vydání prováděcího nařízení ke kongruovému zákonu.« V dalším byla pak osp v Čes. Těšíně ještě vyzvána, aby vyšetřila a podala zprávu, zda se jmenovaná nová náboženská obec připojí k evangelickému seniorátu a. v. v Třinci, a aby o výměru vyrozuměla evangelický seniorát a. v. v Třinci a zařídila vše potřebné.

Proti tomuto výměru podaly dne 24. července 1928. u zsp-é jménem evang. církevní obce a. v. v Č. T. společně odvolání presbyterium a farní úřad této obce. Současně podána týmiž odvolateli i stížnost podobného obsahu přímo u žal. úřadu.

Nař. výměrem jednak odmítl, jednak zamítl žal. úřad tuto stížnost jako nepřipustnou, pokud se týče jako neodůvodněnou z těchto důvodů: »Nař. rozhodnutím bylo schváleno, resp. vzato na vědomí utvoření polské evang. náboženské obce a. v. v Č. T., která se st-lkou, příslušející k německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, organisované podle zcela odlišné, státem schválené ústavy církevní, není v žádném organizačním ani právním vztahu. Z toho důvodu nelze se stížnosti dovolávat toho, že při vzniku, pokud se týče státním schválení (vzetí na vědomí) nové náboženské obce, o níž běží, nebylo šetřeno předpisů ústavy zmíněné německé církve evangelické. Tím méně lze pak stížnosti vytýkati toho, že v témže směru nebylo dbáno předpisů ústavy církve, k níž nově vzniklá náboženská obec náleží, resp. náležeti hodlá. Pokud pak nař. výnos odkazuje ve příčině zaplacení kostelních přirážek ode dne 6. února 1927 k dobrovolné dohodě nové náboženské obce se st-lkou, nedotkl se — jsa v příslušném místě povahy pouhého všeobecného a st-lku nezavazujícího prohlášení — nijak subjektivních nároků právních, které st-lce vůči jednotlivým jejím členům, pokud tito předepsaným způsobem (§ 6 zák. č. 96/1925 Sb.) z jejího svazku nevystoupili, v mezích platných právních předpisů jsou vyhrazeny. O jejich uplatnění, resp. výkon nebo rozhodnutí lze u příslušných úřadů státních zakročit rekurentce teprve na podkladě konkrétních, náležitě individualisovaných žádostí ve smyslu § 10 cís. pat. z 8. dubna 1861 č. 41 ř. z.«

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost je podána presbyteriem a farním úřadem ev. sboru a. v. v Č. T. Odvodní spis k tomu namítá, že presbyterium není žádnou právní osobou a že úřad farní není podle církevní ústavy k podání stížnosti oprávněn, takže není tu legitimovaných podatelů. Leč z celé stížnosti a i z obsahu správních spisů je zřejmo, že dnešní st-lkou je zde vlastně náboženská obec ev. a. v. v Č. T., jejímž jménem ve stížnosti označení podatelé vystupují; že pak osoby na plné moci podepsané nezastávají funkci, jichž církevní ústava předpisuje pro styk obce na venek, odvodní spis netvrdí a nss nemá příčiny o tom pochybovati.

Nař. rozhodnutím byla odmítnuta v první řadě jako nepřipustná stížnost dnešních st-lů proti rozhodnutí zsp-é v Opavě z 20. června 1928, jímž tento úřad vzal se schválením na vědomí utvoření zvláštní polské ev. a. v. náboženské obce v Č. T. a sice proto, že tato obec není se stěžující si náboženskou obcí v žádném organizačním ani právním vztahu. Tím chtěl žal. úřad nepochybně vyjádřiti, že německá evangelická náboženská obec není stranou při řízení o státní schválení v témže místě utvořené náboženské obce a. v., příslušející augšburské církvi ev. ve Východním Slezsku.

Proti tomu by se stížnost mohla úspěšně brániti jenom tím způsobem, že buď by dokazovala, že v takovém případě stěžující si náboženská obec postavení strany přísluší, nebo že tu vůbec nejde o takové řízení, nýbrž jiné, a že v tomto řízení má st-lka postavení strany právním zájmem vybrojené.

Námitek prvního druhu stížnost vůbec nevznáší a nebylo by možno v této relaci takovou námitku spatřovati ani ve zdůrazňování skutečností, že novou náboženskou obec tvoří jednotlivci, kteří dosud jsou členy náboženské obce stížnost podávší. Neboť okolnost tato dokazovala by snad organizační a právní vztah stěžující si náboženské obce vůči těmto jednotlivcům, nikoliv však vůči nové náboženské obci, která je samostatným právním subjektem odlišným od právní subjektivity jednotlivce — osoby fyzické.

S hlediska námitek druhého druhu dlužno pak stížnost vyložit tak, že skutečně námitky takové vznáší. Z obsáhlých vývodů stížnosti, které jinak jdou zřejmě i do věci samé, lze vyčísti, že stížnost právě s poukazem na dotaz zsp-é v jejím rozhodnutí z 20. června 1928 (zda totiž nově utvořená polská náboženská obec přistoupí k ev. a. v. seniorátu v Třinci), řízený s výzvou o příslušné vyšetření na osp-ou v Čes. Těšíně, dovozuje, že I. instance, udělujíc státní uznání nově utvořené polské náboženské obci, neměla ještě přesně zjištěno, zda jde tu o novou náboženskou obec cizí církve (t. j. augš. ev. ve Vých. Slezsku). I když pak stížnost vytýká v tomto a v jiných směrech vady řízení I. stolice, kteréžto výtky v řízení před nss-em by jinak nebyly přípustny, chce tím zřejmě říci, že kdyby žal. úřad byl býval na tyto výtky odpověděl, byl by seznal, že nešlo tu v I. instanci o řízení za udělení státního uznání nově utvořené náboženské obce evangelické a. v., příslušející jiné církvi (t. j. augš. ev. církvi pro Vých. Slezsko) a nebyl by mohl pak z toho důvodu, že o takové řízení tu šlo, odmítati odvolání stěžující si náboženské obce z toho důvodu, že tato není v takovém řízení stranou procesní.

S tohoto hlediska stížnost zkoumána, jeví se pak takto:

Podle § 1 základ. a přech. ustanovení pro augš. ev. církev ve Vých. Slezsku, schválených usnesením vlády ze dne 24. května 1923 a vyhlášených pod č. 165/1923 ve Sbírce zák. a nař., skládá se tato církev jednak z církevních obcí augš. ev. ve Východním Slezsku, které jsou tam taxativně vypočteny, jednak z církevních obcí augš. v., které se k této církvi budoucně připojí.

Jestliže pak zsp v Opavě, udělujíc výnosem z 20. června 1928 státní uznání nově utvořené zvláštní polské ev. náboženské obci v Č. T., v témž výnosu současně vyzvala osp-ou v Čes. Těšíně, aby vyšetřila a podala zprávu, zda se jmenovaná nová náboženská obec připojí k evang. seniorátu v Třinci (vedoucímu prozatímní správě celé augš. církve ve Vých. Slezsku), je zřejmo, že — a to přes skutečnost, v témž výnosu konstatovanou, že totiž o státní uznání nově utvořené náboženské obce zažádal právě tento seniorát — právě v době udělování státního uznání neměla zsp ve smyslu svého vlastního aktu ještě zajištěno, že nová obec evangelická připojí se k augš. ev. církvi pro Východní Slezsko.

Ale pak nemohl žal. úřad, z toho důvodu, že ve směrodatné době vydání aktu schvalovacího šlo o státní uznání náboženské obce, příslušející jiné církvi (t. j. augš. ev. církvi ve Vých. Slezsku), odmítati odvolání stěžující si náboženské obce pro nepřipustnost a bylo proto již pro tento rozpor se skutkovým stavem spisovým, daným rozhodnutím I. stolice, znamenající podstatnou vadu, zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6

zák. o ss, aniž bylo možno stížností dále se zabývat, a to i po té stránce, pokud žal. úřad prohlásil odvolání st-lčino za bezdůvodné, jakož i potud, zda snad z jiných důvodů nebylo odvolání st-lčino nepřipustným.

Č. 11.343.

Řízení správní. — Živnostenské právo: * Rozhoduje-li živn. úřad o námitkách souseda proti schválení živn. provozovny podle § 25 živn. řádu, jde o rozhodnutí o sporném nároku mezi stranami ve smyslu § 128 odst. 2 spr. řádu č. 8/1928 Sb.

(Nález ze dne 9. června 1934 č. 7741/32.)

V ě c: Antonín N. v Ch. proti zemskému úřadu v Praze o náhradu nákladů řízení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem městského úřadu v Ch. z 9. února 1929 bylo firmě Ing. Josef K. a spol. uděleno stavební povolení ku přístavbě truhlárny, skladiště, otevřené kolny s komínem na dvoře u budovy čp. ... v Ch.

Rozhodnutím z 25. září 1929 zrušil okr. úřad ve Vys. Mýtě ke stížnosti st-lově tento výměr měst. úřadu v Ch., ježto podle výsledku komisionálního jednání ze 14. června 1929 bylo zjištěno, že jde skutečně o provozovnu podléhající ustanovením III. hlavy živn. řádu a živnostensko-policejní povolení dosud uděleno nebylo, takže nebylo šetřeno ustanovení § 39 stav. řádu. Zároveň vyslovil okr. úřad, že zmíněnou přístavbu lze se stanoviska policie živn. připustiti a že se tudíž povoluje, bude-li šetřeno určitých podmínek tam blíže uvedených. K námitkám st-lovým jako souseda při místním jednání vzneseným bylo v podstatě podotknuto, že umístěním bubnu na čištění trubek v uzavřeném prostoru a zabedněním (viz podmínka 13) bude obtěžování hlukem tak omezeno, že nebude přicházeti v úvahu. Čištění trubek provádí se pouze v delších časových intervalech a v omezeném čase doby pracovní. Podmínkou 16 členo bude eventuálnímu srážení kouře vycházejícího z komína centrálního topení. Dodáno, že po úplném provedení stavby jest žádati o kolaudaci a nastaly-li by pro sousedstvo závady se stanoviska živn. policie nepřipustné, že si úřad vyhrazuje vydati podle svého uvážení potřebná nařízení.

Podáním z 30. července 1930 oznámil st-l okr. úřadu, že podnikatel dosud nežádal za kolaudaci, provozuje podnik bez úředního schválení a že obtěžování hlukem trvá nezmenšeně dále, neboť trubky nečistí v uzavřené místnosti, nýbrž pod kolnou, jejíž dvěře i okna jsou otevřena a že trubky asfaltuje na úplně otevřeném dvoře, takže zápach vniká do chladírny a krámu st-lova; zároveň žádal, aby bylo zavedeno trestní řízení proti firmě Ing. Josef K. a spol. a aby učiněna byla opatření za účelem odstranění závad. Tuto svoji stížnost opakoval st-l podáním ze 17. října 1930.